

De Jehova's Getuigen [JW] is een secte, gesticht door Charles Taze Russell in 1874. Russell was een 33e graad vrijmetselaar, een satanische organisatie binnen een organisatie die veel van de huidige valse religies heeft gesticht die zich voordoen als christen. Vrijmetselaars zijn het werkpaard van de Nieuwe Wereld Orde, die zijn geïnfiltrerd in de Amerikaanse kerken, zelfs in de Southern Baptist Convention.

Vrijmetselaars speelden een belangrijke rol bij de totstandkoming van het communisme, ze brachten de leugens van de evolutie in openbare scholen, promootten de feministische en homoseksuele agenda's en produceerden een reeks corrupte bijbels. Vrijmetselarij lijkt betrokken te zijn bij alles wat onheilig, corrupt en destructief is voor Amerika. Hun doel is globalisering.

Het is geen verrassing dat in de inleiding van **The Kingdom Interlinear Translation of the Greek Scriptures** (waarop de corrupte JW New World Translation is gebaseerd) staat:

“Het is een letterlijke woord-voor-woordvertaling in het Engels onder de Griekse tekst zoals uiteengezet in 'The New Testament in the Original Greek—**The Text Revised by Brooke Foss Westcott D.D. en Fenton John Anthony Hort DD'** (1948 Herdruk) samen met de New World Translation of the Christian Greek Scriptures, Revised Edition, een moderne vertaling van de Westcott and Hort Greek Text, door hen voor het eerst gepubliceerd in het jaar 1881 G.T.”

Dit is dus de Nieuwe Wereldvertaling van Westcott en Hort ook in Nederland.

In 1961 werd de Engelstalige *New World Translation of the Holy Scriptures* in zijn geheel uitgegeven, het Oude en Nieuwe Testament in één band. Het was het resultaat van meer dan 12 jaar vertaalwerk. Het vertaalcomité was samengesteld door een groep Bijbelgeleerden die allemaal behoorden tot de Christelijke Gemeente van Jehovah's Getuigen.

Als basistekst voor het Hebreeuws-Aramese gedeelte werden de zevende, achtste en negende uitgave (1951-'55) van Rudolf Kittels *Biblia Hebraica* gebruikt. In latere revisies werden de *Biblia Hebraica Stuttgartensia* en de *Biblia Hebraica Quinta* geraadpleegd. **Voor het Nieuwe Testament werd de Griekse tekstuitgave van Westcott en Hort (1881) als basis gebruikt.** Voor latere herzieningen werd ook gebruik gemaakt van grondtekstbewerkingen van **Nestle & Aland** en van de **United Bible Societies**.

#### **Alexandrijnse filosofie in de Nieuwe Wereldvertaling.**

Wie de Statenvertaling en de Engelstalige King James Version kent en zich verdiept in de Nieuwe Wereldvertaling (NWT), de door de Jehova Getuigen (JG) gebruikte “bijbel”, verbaast zich constant over hoe afwijkend deze vertaling is. Vooral als het gaat om de Godheid van de Here Jezus Christus, en alles wat daar bij hoort, dan kun je er zeker van zijn dat er aan de tekst gerommeld is in de NWT. Met wisselend “succes” overigens, maar onomstootbaar duidelijk is dat de NWT aangepast is aan de leer van het wachttorengenootschap (WTG), de baas van de Jehovah's Getuigen. De NWT staat overigens erg laag in de waarderinglijst van bijbelvertalingen, hoewel de marketingmachine van de JG het heel anders voorstelt. Er zou geen betere vertaling zijn, maar de enige die daar van overtuigd zijn, zijn de JG zelf.

Bij nader onderzoek blijkt dat vooral Frederick William Franz, voormalig president van het wachttorengenootschap, een doorslaggevend rol heeft gespeeld in de uitgave van een eigen “bijbel”. Die moest er komen, want de tot dan gebruikte King James Version bleek teveel af te wijken van de leringen van het WTG. **Een beetje oplettend student las**

**regelmatig wat anders dan hem of haar geleerd werd.** Met name in het Nieuwe Testament. Dat kon niet lang goed gaan, moet men aan de top gedacht hebben. Daar komen grote problemen van en dan kun je twee dingen doen:

1. de leer aanpassen aan wat de Bijbel zegt of
2. de Bijbel aanpassen.

Het werd dus – bizar genoeg – het laatste. Hoe kun je zoiets doen? Dat kan als het eigen belang groter is dan het verkondigen van de Waarheid (Christus). Dat is de morele kant van de kwestie. De andere kant is: Hoe doe je zoiets technisch? Hoe pas je de Bijbel aan, zonder dat het teveel opvalt? Het valt natuurlijk wel op, zeker bij gelovigen die hun Bijbel kennen. Maar bij personen die niet zo met studie bezig zijn, moet het niet opvallen dat er mee geknoeid is.

### **Het Griekse Nieuwe Testament van Westcott en Hort**

Er zijn veel veranderingen in de NWT aangebracht, Maar als je het beter bekijkt, valt dat toch mee. De “vertalers” van het WGT hoefden namelijk de King James Version niet aan te passen! En dat scheelde heel veel werk. Die vertaling, stammend uit 1611, werd gewoon aan de kant geschoven. Daarvoor in de plaats kwam, voor het Griekse Nieuwe Testament, een andere basis, die van de Engelse “geleerden” Westcott en Hort.

Deze mannen met Rooms-katholieke voorkeuren gebruikten andere manuscripten dan voor de King James (en onze Statenvertaling) gebruikt zijn. In 1881 werd door hen de “English Revised Version” afgeleverd. In het opkomende evolutionair denken van die tijd zou dit werk een verbetering zijn. Helaas zijn velen daarin meegegaan en het resultaat daarvan is dat we in deze dagen met zoveel slechte bijbelvertalingen opgezadeld zitten. Deels omdat het de vertalers/samenstellers ontbreekt aan kennis of teksten moedwillig in een ander licht willen plaatsen zoals de Gnostici. Bij Westcott en Hort begon de ellende van het invoegen van eigen filosofie in een vertaling die steeds maar door ettert in onze tijd. Alle nieuwe vertalingen zijn namelijk, helaas gebaseerd op wat zij geproduceerd hebben. Fouten en vervalsingen blijven zich zo vrij eenvoudig herhalen, terwijl de rechte kennis (vanuit betrouwbare vertalingen) steeds minder wordt.

### **Alexandrijnse filosofie in Nieuwe Wereldvertaling**

De basis van de Nieuwe Wereldvertaling brengt ons via Westcott en Hort bij de Alexandrijnse filosofie. In het Egyptische Alexandrië werkten Joden, al in de tijd van de Here Jezus aan een vermenging van menselijke “Platonische” (Griekse filosoof Plato) filosofie met door God ingegeven Bijbelse geschriften. Zoiets kan natuurlijk nooit. Die mengvorm leverde in het begin van de christelijke geschiedenis verschillende “handschriften” op en die zijn onder meer gebruikt voor de eerste en latere Rooms-katholieke vertalingen. Westcott & Hort hebben deze handschriften eveneens gebruikt voor hun werk, dat ze aangevuld hebben met hun eigen gedachten. Die wijken bij nader onderzoek op tal van punten af van wat wij kennen uit de oorspronkelijke Bijbel.

Onze Bijbel is – voor wat het Nieuwe Testament betreft – gebaseerd op de als zeer betrouwbaar bekend staande TextusReceptus. Dit werk, op basis van erkend betrouwbare manuscripten, kwam ten tijde van de reformatie tot stand en heeft nu een paar honderd jaar stand gehouden. De King James Version en de Statenvertaling zijn overgebleven uitingen daarvan en absoluut noodzakelijk voor de gelovige die echt Bijbelstudie wil doen. Hoewel ik ook deze vertalingen niet als onfeilbaar wil betitelen. Er zitten wel degelijk fouten in, die kennen we echter inmiddels wel na zoveel honderd jaar. **Maar deze vertalingen zijn in ieder geval niet moedwillig vermengd met de Alexandrijnse filosofie.**

## De sekte der Alexandrijnen in Handelingen

Lees in de Statenvertaling eens over de voorgangers van de Jehovah's Getuigen uit de eerste eeuw. Die worden namelijk al genoemd in de Bijbel. Alleen niet positief. De sekte der Alexandrijnen was sterk betrokken bij de steniging van Stefanus, nadat hij zijn beroemde rede had uitgesproken. Lees de geschiedenis zelf maar na in Handelingen 6 en 7. Het eindigde in het sterven van Stefanus, maar ook in een groots getuigenis. Degenen die Stefanus stenigden waren blind van woede. De Alexandrijnen onder hen zijn daarmee weer terug gegaan naar Alexandrië in Egypte. Daar zijn ze verder gegaan met hun vermenging van Griekse filosofie en de leer van Christus. Tot in onze dagen hebben we daar last van.

Voor Paulus streed er fel tegen en wees regelmatig op verwoestende invloeden die de filosofie had op de rechte kennis van de gelovigen. Gelukkig staat dat beschreven in de betrouwbare vertalingen van de Bijbel.

## Het Denken, de Theorieën en de Theologie van dr. Westcott dr. Hort

DE VADERS VAN DE TALRIJKE NIEUWE VERSIES VAN DE BIJBEL.

Vanwege de enorme invloed van de theorieën van de Drs. Westcott & Hort op de meerderheid van de moderne geleerden en bijbelrevisoren, worden deze twee mannen "de vaders van de nieuwe bijbelversies" genoemd. Deze twee Cambridge-geleerden streden ogenschijnlijk om het geloof te verdedigen, tegen de aanvallen van destructieve critici in het midden van de 19e eeuw. Het Engelse volk vertrouwt er helemaal op dat deze mannen zorg zouden dragen voor de aanvallen op de Schrift, onwetend dat dit niet de waarheid was. Integendeel. De Griekse tekst van Westcott & Hort oefende een reusachtige invloed uit, zowel direct als indirect, op veel moderne bijbelversies. Ook de Nederlandse 'Telosvertaling' (1982) van Darby (via voorhoef) is gebaseerd op de Griekse corrupte tekst van Nestle-Aland. Haast alle corrupties van de Westcott & Hort-bijbels (NBG, Groot Nieuws Bijbel, enz.) worden daar in herhaald. Zie de vergelijking in 'Corrupte Bijbelvertalingen' e.a. op de site: <http://users.skynet.be/fa390968.32>

De Nieuwe-Wereldvertaling van de Jehovahgetuigen is in feite een geraffineerde satanische gecreëerde bijbel. Charles Russell verkrachtte de Bijbel net zo erg als **Westcott en Hort**, en noemde Jezus "een god" in Johannes 1:1. Toch verwijst de King Jamesbijbel, maar ook de grondteksten in de Sinaiticus!!, naar Jezus als „God”. De "Nieuwe-Wereldvertaling", is een schaamteloos instrument van de Nieuwe Wereldorde. In de vrijmetselarij zitten GERAFFINEERDE bedriegers en leugenaars. Het is tragisch en triest dat de meeste vrijmetselaars op een lager niveau jammerlijk onwetend zijn betreffende de ware agenda van hun organisatie. Pas ook op voor de Southern Baptist Convention, waarvan de mannen 37% van het lidmaatschap van de Vrijmetselarij in de VS uitmaken. Het toont duidelijk hun jammerlijke onwetendheid aan van DE WAARHEID.

Het mormonisme bestaat op exact dezelfde occulte manier, d.w.z. een organisatie binnen een organisatie. Minder dan 10% van alle Mormonen gaat ooit de Mormoonse tempels binnen waar het onuitsprekelijke plaatsvindt. De andere onwetende 90% van de Mormonen vertelt hoe geweldig de organisatie is, en negeert historisch bewijs dat de aard van de demonische cultus bewijst. De religie van Jehova getuigen die Russell in 1874 stichtte, hoewel relatief klein (6.000.000 leden wereldwijd) in vergelijking met het katholicisme (1.000.000.000 leden wereldwijd), is een gevaarlijke sekte. Ook voor vele onwetende mensen die hierin gevangen zijn. Zelfs in de meest afgelegen delen van de wereld zul je JW'saan de deur zien kloppen en hun religieuze leugens verspreiden. Deze sekte moet worden ontmaskerd via hun Nieuwe-Wereldvertaling.

De Nieuwe-Wereldvertaling van het Wachtstorengenootschap en de Griekse tekst van Westcott en Hort De New

World Translation of the Christian Greek Scriptures Revised Edition beweert een moderne vertaling te zijn van de Westcott en Hort Griekse tekst. Deze werd voor het eerst door hen gepubliceerd in het jaar 1881.

### **Geschiedenis van de Nieuwe-Wereldvertaling.**

De Nieuwe-Wereldvertaling van de Christelijke Griekse Geschriften werd voor het eerst aan het grote publiek uitgegeven in 1950 en herzien in 1951. Voor de doeleinden van deze bespreking kunnen deze uitgaven als identiek worden beschouwd en zal worden verwezen als NWT. In 1961 werd de NWT van de christelijke Griekse Geschriften gecombineerd met de vijf delen van de NWT van de Hebreeuwse Geschriften in een compacte versie die de voorkant van de twee eerdere edities geëlimineerd. Verdere herzieningen van de compacte versie werden gemaakt in 1970, 1981 en 1984. In 1963 werd de NWT van de Griekse Geschriften gecombineerd met de NWT van de Hebreeuwse Geschriften in een uitgave die wel het voorwerk bevatte, maar met een andere paginering. Deze (originele) grote gedrukte uitgave wordt naar verwezen als NWT 63. In 1969 werd de NWT gecombineerd met een letterlijke woord-voor-woordvertaling in het Engels onder de Griekse tekst. Het punt moet worden benadrukt dat de woord-voor-woord vertaling het werk IS van Fred Franz, destijds vice-president van het Wachtstorengenootschap. Alleen de Griekse tekst zou van Westcott en Hort zijn. Die bewering staat ter discussie. In 1985 werd een herziene KIT uitgegeven die zal worden aangeduid als KIT 85. Een paar woorden verschillen van KIT 69 en de paginanummering is anders. In de meeste opzichten zijn KIT 85 en KIT 69 identiek. Er bestaan andere versies van NWT.

### **Westcott en Hort**

De Griekse tekst van Westcott en Hort [hierna aangeduid als W&H] werd in 1881 opgesteld door Brooke Foss **Westcott** en Fenton John Anthony **Hort**. De titel is Het Nieuwe Testament in het Oorspronkelijke Grieks. **Hoewel het vele drukken heeft ondergaan, is W&H al meer dan een eeuw onveranderd.** Macmillan is nog steeds de uitgever.

Beweert het Wachtstorengenootschap dat NWT een vertaling is van W&H? Volgens KIT 69, pagina 9 en NWT \*, pagina 8: De Griekse tekst die we hebben gebruikt als basis voor onze Nieuwe-Wereldvertaling is de algemeen aanvaarde tekst van Westcott en Hort (1881)

Ze zeggen: Waar we zijn afgeweken van de lezing van de tekst van Westcott en Hort, tonen onze voetnoten de basis voor onze favoriete lezing.

Ja, het Wachtstorengenootschap beweert inderdaad dat NWT een vertaling is van W&H. Bovendien belooft het Wachtstorengenootschap in NWT (pagina 8) en KIT 69 (pagina 9): Waar we zijn afgeweken van de lezing van de tekst van Westcott en Hort, tonen onze voetnoten de basis voor onze favoriete lezing.

Ten tweede, is NWT een vertaling van W&H, zoals het Wachtstorengenootschap beweert? Het bestuderen van enkele specifieke teksten en hun voetnoten zal deze vraag beantwoorden. **Ben je bereid de waarheid onder ogen te zien?**

The Watchtower Society belooft in een voetnoot redenen te geven als ze verschilden van W&H, maar dat deden ze niet.

De kern van de theorie van Westcott en Hort was dat het Nieuwe Testament in bijna perfecte staat werd bewaard in twee Griekse teksten, de Vaticanus en de Sinaiticus. Sinaiticus werd in 1844 door Constantin von Tischendorf ontdekt in een prullenbak in het Sint-Catharinaklooster (in de buurt van de berg Sinai). Het Vaticaan werd in 1475 in de Vaticaanse bibliotheek gevonden en in 1845 herontdekt.

Het King James Nieuwe Testament is vertaald uit een andere familie van Griekse teksten. Voor Westcott en Hort was de King James Bijbel duidelijk een inferieure vertaling. Het moet worden vervangen door een nieuwe vertaling van teksten die zij als ouder en beter beschouwden. Ze geloofden dat het ware werk van God in het Engels werd tegengehouden door een inferieure bijbel. Ze besloten de King James Bijbel en de Griekse Textus Receptus te vervangen. Kortom, hun theorie suggereert dat het bewaarde Woord van God vijftienhonderd jaar lang verloren was gegaan totdat het in de negentiende eeuw werd teruggevonden in een vuilnisbak en in de Vaticaanse bibliotheek.

Hort had duidelijk een vooroordeel tegen de Textus Receptus en noemde het "vilein" en "vile". Hort leerde agressief dat de school van Antiochië (geassocieerd met Lucian) de ware tekst van de Schrift in de tweede eeuw na Christus losjes had vertaald. Dit creëerde zogenaamd een onbetrouwbare tekst van de Schrift die de Textus Receptus werd. Dit werd de Lucianrecensietheorie genoemd. Hort had geen enkele historische referentie om het idee te ondersteunen dat een dergelijke recensie plaatsvond. Hij theoretiseerde eenvoudig dat het moet hebben plaatsgevonden. Ondanks het feit dat er geen enkele historische verwijzing is naar de Lucian Recension.

### **Alleen Westcott en Hort!**

Hort faalde niet om zijn belangrijkste doel te bereiken. Hij onttroonde de Textus Receptus. Alfred Martin, voormalig vice-president van het Moody Bible Institute, schreef in 1951: "De huidige generatie Bijbelstudenten, grootgebracht op Westcott en Hort, heeft deze theorie voor het grootste deel aanvaard zonder onafhankelijk of kritisch onderzoek. De twee meest populaire Griekse manuscripten van vandaag, Nestles-Aland en UBS (United Bible Society), verschillen weinig van de tekst van Westcott en Hort. V.

Westcott stierf in 1901. Hort stierf in 1892. Beide mannen hadden zonen die hun persoonlijke correspondentie verzamelden en die biografieën over hen schreven.

De leer van Westcott en Hort de Schrift Het is duidelijk dat noch Westcott noch Hort iets bezaten dat ook maar een beetje leek op een conservatieve kijk op de Schrift. Volgens de zoon van Hort kon de eigen moeder van Dr. Hort (een vrome bijbelgelovige) geen sympathie hebben voor zijn opvattingen over de Bijbel.

Westcott schreef aan Hort dat hij het "idee van de onfeilbaarheid van de Bijbel" overweldigend verwierp. Hort zegt hetzelfde, dezelfde week, in een brief aan bisschop Lightfoot. Hort noemde de leer van de plaatsvervangende verzoening "immoreel". Daarbij koos hij de kant van de normale doctrine van de High Church Party van de Church of England. De andere zijde van de kerk was over het algemeen evangelisch en leerde verlossing door persoonlijk geloof in Jezus Christus. The High, Church Party onderwees verlossing door goede werken, waaronder kinderdoop en kerklidmaatschap.

Westcott leerde dat redding voortkwam uit het veranderen van het karakter van degene die God beledigde. Keer op keer zijn de vage opmerkingen van Westcott over verlossing

gemakkelijk te interpreteren als een leer van universele verlossing. In de dagen van Westcott en Hort was het gebruikelijk dat degenen in de Church of England die de Godheid van Christus ontkenden, in vage bewoordingen spraken! Het duidelijk ontkennen van de Godheid van Christus was een gevaar voor hun positie in de Kerk van Engeland. Veel modernisten van de Hoge Kerk leerden in onduidelijke bewoordingen over de Godheid van Christus te spreken als een manier om problemen te vermijden. Veel uitspraken van zowel Westcott als Hort vallen in die categorie van "vage" leerstellige uitspraken over Christus.

Westcott en Hort waren briljante geleerden. Ze waren zeker in staat om zich duidelijk uit te drukken over de leer van Christus als ze dat wilden. In het beste geval zijn ze onduidelijk; in het slechtste geval waren het modernisten die zich verschuilden achter de fundamentele leerstellige verklaring van de Kerk van Engeland.

Er is veel aan de leer van Westcott en Hort dat elke objectieve bijbelgelovige diep in de problemen brengt. Westcott bekritiseerde het werk van William Booth en het Leger des Heils. Terwijl Westcott en Hort evolutionisten, socialisten en modernisten prezen, waren ze bitter kritisch over evangelische zielenwinners. Westcott bekritiseerde het werk van William Booth en het Leger des Heils. Hort bekritiseerde de zielwinnende Methodisten. Beiden bekritiseerden evangelicals. Geen van beiden gaf iemand enige reden om te geloven dat hij ooit op Christus had vertrouwd als zijn persoonlijke Verlosser.

### **Het werk van de Engelse herzieningscommissie**

In 1870 keurde het Engelse parlement een herziening van de King James Bijbel goed. Er werden twee teams van vertalers ingehuurd. De meeste vertalers waren afkomstig uit de Church of England, maar er waren ook zeven Presbyterianen, vier Congregationalisten, twee Baptisten, twee Methodisten en één Unitariër. De vertalers kregen de opdracht om zo min mogelijk wijzigingen aan de King James Bijbel aan te brengen. Tegelijkertijd werd in de Verenigde Staten een soortgelijk comité opgericht. De twee commissies wisselden exemplaren van hun werk uit. Enkele duizenden predikers van de Kerk van Engeland ondertekenden een petitie waarin ze protesteerden tegen de opname van een unitariër, Dr. Vance Smith, in de herzieningscommissie. Ze waren van mening dat alleen geredde mannen betrokken mochten zijn bij het vertalen van de Bijbel. Een juiste vertaling vereiste de verlichting van de inwonende Heilige Geest. Zowel Westcott als Hort verdedigden Smith en lobbyden voor zijn aanwezigheid in de commissie. Westcott dreigde ermee te stoppen als Smith er niet bij was. Westcott en Hort bezorgden iedereen die in de commissie werkte een privé-exemplaar van hun nieuwe Griekse tekst. Hort lobbyde (sommigen zouden zeggen geïntimideerd) commissieleden om de tekst van Westcott en Hort te volgen. Westcott, Hort en bisschop Lightfoot zetten het comité onder druk om verder te gaan dan hun mandaat om een herziening van de King James-bijbel uit te voeren. Dr. Frederick Scrivener verzette zich tegen veel van de wijzigingen die moesten worden aangebracht op basis van de nieuwe Griekse tekst van Westcott en Hort. Comitévergaderingen werden "... een soort kritisch duel tussen Dr. Hort en Dr. Scrivener" genoemd. Arthur Hort beschreef de methode van zijn vader voor het beschrijven van de juiste lezing van de tekst als "de vraag oplossen door het licht van zijn eigen innerlijke bewustzijn". Decaan Burgon sprak over de methode van Hort als beslissen door "de ring van echtheid". Hort maakte zich veel meer zorgen over zijn gevoelens dan over het tekstuele debat over welke passage dan ook. Westcott verwees naar het debat over tekstuele lezingen als "hard vechten" en "een koninklijke strijd". De oorspronkelijke voorzitter, bisschop Samuel Wilber Force, nam ontslag nadat hij het project "deze meest ellendige zaak" noemde.

(Bron: [cdn.fsbx.com](https://cdn.fsbx.com))